

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.850 van 25 april 2000
in de zaak A. 86.776/VII-19.424.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat F. VAN GINDERDEUREN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Dapperheidsplein 1, bus 1

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Marokkaanse nationaliteit, op 15 september 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 12 juli 1999 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard, aan de verzoekende partij op 6 augustus 1999 ter kennis gebracht;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 februari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 maart 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. VAN GINDERDEUREN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Marokkaanse nationaliteit, wordt tijdens een rijkswachtcontrole op 30 september 1992 in illegaal verblijf aangetroffen (adm. doss., stuk 1-4).

1.2. Op 30 september 1992 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten (adm. doss., stuk 6).

1.3. Verzoeker wordt niet meer aangetroffen tot hij zich in april 1998 aanbiedt bij de gemeente Maaseik om zich te laten inschrijven. Betrokkene beweert "Iman" te zijn, maar kan geen identiteitskaart voorleggen en heeft geen vaste woonplaats (stuk 7).

1.4. Bij schrijven van 23 april 1998 dient verzoekers Raadsman een aanvraag in om machtiging tot

voorlopig verblijf overeenkomstig artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet (stuk 8).

1.5. Op 10 juni 1998 beslist de Minister van Binnenlandse Zaken tot de onontvankelijkheid van voormelde aanvraag en maant verzoeker aan gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van 30 september 1992 (stuk 10).

1.6. Aangezien verzoeker niet meer aan te treffen is in de gemeente Maaseik, kunnen voormelde beslissingen hem niet worden betekend (stuk 13, 16 en 17).

1.7. Op 23 maart 1999 dient verzoekers Raadsman opnieuw een aanvraag in om machtiging tot voorlopig verblijf overeenkomstig artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet, ditmaal bij de gemeente Sint-Jans-Molenbeek (stuk 24).

1.8. Op 12 juli 1999 verklaart de Minister van Binnenlandse Zaken verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf opnieuw onontvankelijk en wordt verzoeker andermaal aangemaand om gevolg te geven aan het hem op 30 september 1992 ter kennis gebrachte bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.9. Dit is de bestreden beslissing. De motivering van deze beslissing luidt (adm. doss., stuk 28) :

"ONONTVANKELIJKHEID VAN EEN AANVRAAG
OM MACHTIGING TOT VERBLIJF

De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 23/03/99 bij de burgemeester van SINT-JANS-MOLENBEEK door XXX, geboren te TANGER op 00/00/44, onderdaan van MAROKKO, verblijvende 1080 SINT-JANS-MOLENBEEK, in toepassing van art 983 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is onontvankelijk.
MOTIVERING :

De buitengewone omstandigheden, bedoeld bij art 983 zijn deze die verzoeker verhinderen de aanvraag in te dienen bij de daartoe bevoegde diplomatieke vertegenwoordiging.

Echter, de motieven die betrokkene inroept, te weten : reeds geruime tijd in België verblijven en momenteel godsdienstonderwijs onderrichten en de eredienst opdragen, vormen geen buitengewone omstandigheden die de aanvraag in België kunnen rechtvaardigen. Betrokkene wist bovendien dat hij slechts voor een bepaalde tijd gemachtigd was om in België te verblijven. Bovendien is hij momenteel niet in het bezit van een arbeidskaart.

Bijgevolg dient de vreemdeling :

- gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten hem betekend op 30/09/92
(...)"

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, verzoeker een eerste middel aanvoert dat luidt :

"Eerste Middel afgeleid uit de schending van artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van Vreemdelingen, uit de schending van artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van (de) administratieve handelingen;

Doordat de bestreden beslissing in haar motivering het volgende stelt :

'De buitengewone omstandigheden, bedoeld bij art 983 zijn deze die verzoeker verhinderen de aanvraag in te dienen bij de daartoe bevoegde diplomatieke vertegenwoordiging. Echter, de motieven die betrokkene inroept, te weten, reeds geruime tijd in België verblijven en momenteel godsdienstonderwijs onderrichten en de eredienst

opdragen, vormen geen buitengewone omstandigheden die de aanvraag in België kunnen rechtvaardigen. Betrokkene wist bovendien dat hij slechts voor een bepaalde tijd gemachtigd was om in België te verblijven. Bovendien is hij momenteel niet in het bezit van een arbeidskaart.

Bijgevolg dient de vreemdeling :

Gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten hem betekend op 30 september 1992.'

Terwijl artikel 62 van de Vreemdelingenwet, alsook de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van (de) administratieve beslissingen bepalen dat iedere beslissing met omstandigheden moet gemotiveerd worden;

Toelichting.

Overwegende dat de motivering van het bevel om het grondgebied te verlaten niet aan de wettelijke vereisten voldoet;

Dat, krachtens de vaststaande rechtspraak van de Raad van State, het in artikel 983 van de Wet van 15 december 1980 gebruikte begrip 'buitengewone omstandigheden' impliceert dat :

1. de vreemdeling die omstandigheden duidelijk uiteenzet
2. de Minister in zijn beslissing op een afdoende wijze de redenen aangeeft waarom die omstandigheden niet in aanmerking kunnen worden genomen;

Dat de Minister in zijn bestreden beslissing gewoon poneert, zonder te motiveren, dat reeds geruime tijd verblijven in België, godsdienstonderwijs onderrichten, en de eredienst opdragen, geen buitengewone omstandigheden uitmaken;

Dat de Minister in zijn motivering dan ook zeer zwaar tekort schiet;

Het kan niet ontkend worden dat verzoeker reeds geruime tijd in België woonachtig is. Het gaat hier om een tijdspanne van meer dan 10 jaar! Verzoeker heeft zich perfect aangepast aan de leefwijze van onze gemeenschap. Hij is perfect geïntegreerd en heeft hier een zeer ruime vriendenkring opgebouwd. In zekere mate heeft verzoeker de band met zijn land van herkomst doorgeknipt en zou het voor hem zeer moeilijk zijn het Belgisch grondgebied te verlaten. Trouwens, verzoeker zou niet weten, indien hij zou teruggestuurd worden, waar naartoe en bij wie. Hij zou helemaal aan zijn lot overgelaten worden;"

3.1.1.1 Overwegende dat de bestreden beslissing als volgt is gemotiveerd :

"De buitengewone omstandigheden, bedoeld bij art. 9, § 3 zijn deze die verzoeker verhinderen de

aanvraag in te dienen bij de daartoe bevoegde diplomatieke vertegenwoordiging. Echter, de motieven die betrokkene inroept, te weten : reeds geruime tijd in België verblijven en momenteel godsdienstonderwijs onderrichten en de eredienst opdragen, vormen geen buitengewone omstandigheden die de aanvraag in België kunnen rechtvaardigen. Betrokkene wist bovendien dat hij slechts voor een bepaalde tijd gemachtigd was om in België te verblijven. Bovendien is hij momenteel niet in het bezit van een arbeidskaart. Bijgevolg dient de vreemdeling gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten hem betekend op 30/09/92.";

3.1.1.2. Overwegende dat verzoeker aanvoert dat hij reeds geruime tijd in België verblijft (meer dan 10 jaar) en zich perfect aanpast aan de leefwijze van onze gemeenschap, dat hij perfect is geïntegreerd en hier een zeer ruime vriendenkring heeft opgebouwd, dat in zekere mate verzoeker de band met zijn land van herkomst heeft doorgeknipt en dat hij niet zou weten waar, en bij wie hij zou moeten gaan indien hij het grondgebied zou moeten verlaten;

3.1.1.3. Overwegende dat artikel 9 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, als volgt luidt :

"Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.

In buitengewone omstandigheden kan die machtiging door de vreemdeling worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft; deze zendt ze over aan de Minister of aan diens gemachtigde. In dat geval zal ze in België worden afgegeven.";

Overwegende dat artikel 9, lid 3, van de voormelde wet van 15 december 1980 als algemene regel bepaalt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland; dat in buitengewone omstandigheden het hem evenwel wordt toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België; dat hieruit volgt dat enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd; dat deze buitengewone omstandigheden niet mogen verward worden met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te bekomen;

3.1.1.4. Overwegende dat de toepassing van artikel 9, derde lid, met andere woorden een dubbel onderzoek inhoudt :

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft : of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn. Zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen;
2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft : of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven. Desbetreffend beschikt de Minister over een ruime appreciatiebevoegdheid;

Overwegende dat vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond was om verzoeker een voorlopige verblijfsmachtiging toe te kennen, de verwerende partij moest nagaan of zijn aanvraag wel regelmatig was ingediend, te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de afgifte van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden; dat de vreemdeling klaar en duidelijk in zijn aanvraag moet vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek bij de diplomatieke dienst of consulaire overheid in het buitenland in te dienen; dat uit zijn uiteenzetting moet blijken waarin het ingeroepen beletsel precies bestaat;

Overwegende dat de aanvraag van verzoeker tot voorlopig verblijf van 23 maart 1999, op grond van artikel 9, derde lid, van voornoemde wet van 15 december 1980 als volgt luidt :

"Mijn cliënt zet mij uiteen dat hij sedert 1983 onafgebroken in ons land verblijft, dit evenwel op verschillende adressen te Bergen, Brussel, Gent en Antwerpen, alwaar hij als Iman verbonden was aan de Moskee. Thans onderricht hij godsdienstonderwijs en draagt hij de erediensten op. Mijn cliënt verblijft evenwel niet legaal in ons land. Derhalve zou ik aan de Minister van Binnenlandse Zaken willen vragen of hij, uit humanitaire overwegingen, en in het bijzonder in zijn hoedanigheid van Iman, aan mijn cliënt machtiging zou verlenen om langer dan drie maanden in ons land te verblijven conform artikel 9, 3/ van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang en het verblijf van vreemdelingen in ons land. In bijlage laat ik U de nodige bewijzen geworden waaruit blijkt dat mijn cliënt hier sinds heel lang resideert.";

Overwegende dat in zijn aanvraag tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9, derde lid, van de Wet van 15 december 1980 geen redenen worden aangegeven waarom het onmogelijk zou zijn voor verzoeker om de aanvraag in het buitenland in te dienen; dat bijgevolg de bestreden beslissing afdoende gemotiveerd

is door te overwegen dat de aangehaalde motieven niet als uitzonderlijke omstandigheden kunnen worden beschouwd; dat pas indien de bevoegde Minister van oordeel is dat er buitengewone omstandigheden voorhanden zijn, hetgeen in casu niet het geval is, Hij zal overgaan tot een onderzoek naar de gegrondheid van de aanvraag, waarbij Hij ondermeer rekening kan houden met de duur van de asielprocedure en de integratie van verzoeker;

3.1.1.5. Overwegende dat het eerste middel niet ernstig is;

3.1.2. Overwegende dat verzoeker een tweede middel aanvoert dat luidt :

"Tweede middel afgeleid uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, beginselen waaraan een behoorlijk bestuur kunnen getoetst worden, en uit de schending van artikel 27 van de Vreemdelingenwet van 1980;

Doordat de bestreden beslissing op het einde van haar motivering stelt :

'... gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten hem betekend op 30/09/1992'

Terwijl de negatieve beslissing van de Minister op de vraag van regularisatie van de verblijfstoestand van verzoeker dateert van 12 juli 1999;

De Minister en zijn diensten hebben tot op heden nagelaten de door hen getroffen beslissing dd 03(0).09.1992 daadwerkelijk uit te voeren;

Intussen is er een periode van meer dan 7 jaar verstreken en verblijft verzoeker dus nog steeds in ons land;

Wanneer de Minister een beslissing neemt, mag men er van uitgaan dat die beslissing ook wordt uitgevoerd;

Het stilzwijgen van de Overheid om haar beslissing uit te voeren, mag geen nadelige gevolgen met zich meebrengen voor de rechtsonderhorige;

Het feit dat de Overheid eerst een beslissing treft en ze daarna weigert uit te voeren, staat haaks op de zorgvuldigheidsplicht die elk openbaar bestuur in de mate van het mogelijke dient na te komen;

De Overheid dient dus haar beslissingen binnen een zeer redelijke termijn uit te voeren, wat voor de

rechtsonderhorige een grotere rechtszekerheid met zich zal meebrengen;"

3.1.2.1. Overwegende dat verzoeker aanvoert dat de bevoegde Minister tot op heden heeft nagelaten de door hem getroffen beslissing van 30 september 1992 daadwerkelijk uit te voeren; dat de Overheid eerst een beslissing neemt en daarna weigert ze uit te voeren, staat volgens verzoeker haaks op de zorgvuldigheidsplicht die elk Openbaar Bestuur in de mate van het mogelijke dient na te komen;

3.1.2.2. Overwegende dat vaststaat dat het bevel om het grondgebied te verlaten van 30 september 1992 aan verzoeker op dezelfde dag werd betekend; dat de Overheid er dus redelijkerwijze kon van uitgaan dat verzoeker vrijwillig gevolg aan het bevel zou geven; dat in april 1998, d.i. het ogenblik waarop verzoeker zich in de gemeente Maaseik aanmeldt om zich te laten inschrijven, blijkt, dat hij nog steeds op het Belgisch grondgebied verblijft; dat verzoeker geen identiteitsdocument kan voorleggen en niet beschikt over een vaste woonplaats (adm. doss., stuk 7); dat dit alles er op wijst dat verzoeker al die tijd doelbewust in de illegaliteit is gebleven;

3.1.2.3. Overwegende dat naar aanleiding van de aanvraag die verzoekers Raadsman op 23 april 1998 indient om machtiging tot verblijf, de Minister van Binnenlandse Zaken op 10 juni 1998 beslist dat voormelde aanvraag onontvankelijk is (stuk 10); dat bij brief van 10 juni 1998 aan de burgemeester van Maaseik de opdracht wordt gegeven om de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoeker te betekenen (stuk 11); dat bij brief van 3 juli 1998 verzoekers Raadsman in kennis wordt gesteld van het feit dat de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard (stuk 12); dat bij brief

van 4 november 1998 de bevoegde Minister aan de burgemeester van Maaseik vraagt om na te gaan of verzoeker nog steeds in de gemeente verblijft (stuk 13); dat uit de brief van 17 november 1998 van de Stad Maaseik aan de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoeker zich niet meer in Maaseik bevindt, waardoor ook de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard, niet aan verzoeker kon worden betekend; dat het de Minister van Binnenlandse Zaken niet ten grieve kan worden geduid dat hij niet binnen een redelijke termijn voormelde beslissing heeft kunnen betekenen;

3.1.2.4. Overwegende dat uit de voorafgaande overwegingen blijkt dat op het eerste gezicht het gebrek aan uitvoering van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van 30 september 1992 aan verzoekers verzuim is te wijten, eerder dan aan een onzorgvuldigheid van de Overheid; dat het tweede middel niet ernstig is;

4. Overwegende dat geen van de middelen ernstig is; dat dienvolgens niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig april tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.